

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

МОЖЕ ЛИ ЖУРНАЛИСТЪТ ДА Е СЪВЕСТИТА НА ОБЩЕСТВОТО?

Панко АНЧЕВ

Като си помисли само човек: в нашата история журналистиката е основана, създавана и утвърждавана от толкова светли и неповторими имена на писатели, борци за свобода и справедливост, майстори на словото: Иван Богоров, Георги С. Раковски, Петко Р. Славейков, Любен Каравелов, Христо Ботев. Те влагаха в своето журналистическо творчество всичката си любов към народа и с цялата си същност призоваваха народа да извоюва своята свобода, за да заживее достойно, почтено, самостоятелно. И така го въздигаха, възвишаваха го, възвръщаха достойнството му и му вдъхваха самочувствие и себеуважение. Те знаеха, че вестникът е създаден, за да информира читателите си за достоверни факти, процеси и явления, за постиженията и провалите на хора, държави, общества; за пропаганда и идеология. Но и да възпитава в морал и нравственост, в естетически вкус, социална чувствителност, любов към народа и отечеството.

Тогавашните образовани хора, които са четели вестници, са знаели и вярвали, че във вестника могат да намерят отговорите на въпросите, които ги измъчват; но и да прочетат истината за живота, за да вървят след нея. Те не са били наивни, а душевно чисти, изпълнени с пориви и желания за промяна и духовен възход.

Когато те информират хора от ранга на вече споменатите; когато за тебе пишат най-големите български писатели и интелектуалци, най-образованите хора, най-великите българи, нямаш основание да се съмняваш нито в достоверността на информацията, нито в чистотата на словото, нито в силата на идеята за национално обединение и освобождение.

На стр. 2

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ХАСКОВО – 19 ЯНУАРИ 1878 г.

На стр. 6

Читателският интерес към моята статия „Технология на отродяването“ и към статиите на Вилиана Христова - „Крахът на образованието е крах на нацията“, „Да пребъде българското образование в „бункера“ и „Как Кръволака стана демократ в учебниците“ /Поглед Инфо/ ме върна 30 години назад, към предисторията на битката за учебните програми и учебниците, когато един документ, който ми донесоха от Министерството на образованието /ксерокопие/ с молба да го прегледам и да напиша нещо за него, ме изправи на нокти. Разбира се, че ведна-

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ТЕХНОЛОГИЯТА НА ОТРУДЯВАНЕТО

**ЗА ТРОЯНСКИТЕ КОНЕ В БЪЛГАРИЯ, МИНИСТРИТЕ СЛУЧАЙНИЦИ
„С ЕКСПЕРТИЗА“ В МОН И ОБЩАТА ИМ „ЗАСЛУГА“
ЗА СЪСИПВАНЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ОБРАЗОВАТЕЛНА СИСТЕМА**

Любка ЗАХАРИЕВА

га се нахвърлих да пиша. И, разбира се, че никой не пожела да публикува написа-

ното от мен с изключение на един нов малотиражен вестник – „Български писател“, орган на СБП, и то със застъпничеството на Николай Хайтов.

С този документ, изнесен тайно от МОН тогава, започна всичко. Беше времето на първия случайник - министър на образованието, някой си Марко Тодоров, корабен инженер. Та с този документ и, естествено, с вече настанилото се удобно в

България „Отворено общество“ като главен изпълнител на технологията на отродяването започна всичко.

Централно място в документа заемаше „грижата“ за учебните програми и учебниците на българските ученици. С нови услужливи издатели и корумпирани автори и с издателството на самото „Отворено общество“ пъргаво започнаха да излизат учебници с „нов про-

чит“ на българската литература и история. Но... с учебните програми нещата се оказаха много по-трудни. Е случиха се тук-там някои корекции. Но не се намери министерско ръководство и министър на образованието, които да се осмелят да пипнат сериозно учебните програми Докато... се появи министърът, със скромното образование и впечатляващата кариера, Красимир Вълчев /вижте за това последния брой на в. „Зора“ от миналата година – бр. 47/29.12.2023 г./.

На стр. 2

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ТЕХНОЛОГИЯТА

От стр. 1

Днес той е председател на Комисията по образованието и науката в Народното събрание! Тази персона повече от 10 години е отдадена на българското образование, както го разбира и иска Сорос. Първо, както вече съм писала /в "Зора" бр.47/29.12./, като финансов специалист в Министерство на финансите, без да е завършил „Финанси“, после няколко години като главен секретар в Министерството на образованието и впоследствие - министър на образованието. Този е, който „пипна“ учебните програми!!! И който допусна частна фирма да се занимава с дигитализацията на българското образование – „Школо“, днес продадено на Великобритания. Този е, който по разработката на „Отворено общество, с чужди автори /виж факсимилето във в."Зора" бр.47/29.12./, се е занимал и с вкарването на т.нар. делегиращи бюджети в българските училища, с порочния императив „парите следват ученика“. С това ще остане той в историята на същипването на българското образование! Да не си въобразяват менторите му, нито самият той, че увеличението на учителските заплати, ще отклони вниманието от мерзките и позорните му дела.

Да добавим, че същият тези дни ни съобщил, че „безрадостните резултати от

PISA“, както се изрази журналистката Марчева от БТВ, били поради „статистическа грешка“. Не поради целенасочената подривна дейност на министерските екипи и министри „с експертиза“ от 2000-та година насам.

Тук да не пропуснем да отбележим, че целият финален против български погром в образованието ни се случва при управлението на ГЕРБ! Прочетете внимателно дословно цитираните „Извадки“ от мен по-долу и ще се убедите сами, че именно е дума не за нещо случайно, а за една експертно разработена перфидна технология. И перфектно изпълнена у нас през следващите години, „стъпка по стъпка“ – известната тактика на „Отворено общество“. Убедена съм, че историята и генезисът на същипването на българското образование през последните десетилетия трябва да са познати на широката българска общественост. Това е причината да се върна назад във времето.

Бях озглавила моята статия

ПОКУШЕНИЕ ВЪРХУ БЪЛГАРСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Така може да се нарече Проектът за българското образование на Световната банка, който ни се предлага за осъществяване като условие за

отпускане на заем! Посегателство върху образованието са и действията на наши министри, министерства и служби, които са се ангажирали прекалено с внушенията на Световната банка. Законно или незаконно е станало това - би следвало да се

Красимир Вълчев

произнесат съответните органи. Забележителният „Проект по образованието“, извадки от който публикуваме по-долу, се състои от Меморандум и приложения към него, общо в 84 машинописни страници. Дори само от обема му е видно, че тази обществена сфера, която държавните ни институции ка-

тегорично не смятат за приоритетна и за която на сегашния етап национална програма ние нямаме, се оказва - несъмнено! - изключително важна за заинтересуваните чужди кредитори, които специално и в детайли се занимават с нея.

не в замислите на известния кредитор - Световната банка, със седалище в Ню Йорк. Имам и чувството обаче, че преводът никак не е случаен! Струва ми се, че съвсем съзнателно е търсена първата спонтанна реакция на всеки прелюбопитен читател - да захвърли дебелия тесте страници и да се откаже. Но „психолингвистите“, разчитачи само на този ефект, обикновено претърпяват поражение. Подобен текст много по-често буди съмнение, провокира и амбицира да го „разничиш“ докрай.

Изложението е затлачено от десетки чуждици, заели мястото съвсем неоснователно на точни български съответствия, повечето от тях с богат синонимен избор. Казва се „писмото трябва да инкорпорира гледищата на Министерството на финансите“ вместо „трабва да включи, да вземе предвид гледището на...“; „неговото значение (на заема - б. м.: Л. 3.) ще бъде ограничено по отношение на кумулативните капитални потребности“ вместо „натрупаните капитални потребности“; „особено важно е тя (работата на националната система за класификация на длъжностите - б. м.: Л. 3.) да се реактивира“ вместо „да се възобнови“; „реновиране на сградите“ вместо „възстановяване, подновяване, ремонтниране на сградите“; „едно индикативно обобщение на предложените разходи“ вместо „обобщение на разходите“ и

Поради неграмотния превод от английски език този Меморандум (обяснителна записка, обяснителни бележки) заедно с всичките му приложения много трудно би могъл да обясни нещо (за същественото да не говорим!) на решилия се да проник-

виция на миналото и ще установи нов световен ред. Това ще се отрази и върху журналистиката и средствата за масово осведомяване като глобална и национална система на формиране на общественото мнение. Да се надяваме, че рецидивите на миналото ще бъдат бързо отстранени и ще заживеем отново в нормална и почтена медийна среда. Тогава отново трябва да се проявяват уменията и дарованията на истинските журналисти, толкова жестоко потискани и отнемани от уродливата система.

Когато това стане, ще придобием и ние, читателите, самочувствието да претендираме журналистът да си възвърне предишното положение на съвест на обществото. Защото това ще помогне и на нашия народ да поеме верния път и да го извърви с високо вдигната глава, уверено и без неурядства и комплекси за малопитаност.

Но това ще бъде после, в друго време!

XX век направи много бла-

годарение на триумфа на т.нар. „масова култура“ за профанацията на личността и за потискане на нейните спротивителни сили и творчески заложби. За постигането на тази пъклена цел успешно бе използвана журналистиката и средствата за масово осведомяване. Днес виждаме резултата от тази грандиозна инженерингова операция върху човечеството, за да се запази непокътната нито за миг властта на капитала и окончателно да се освободи светът от волята на революцията, недоволството, желанието за радикална промяна на обществената система. Успехът е зашеметяващ.

Журналистиката и журналистите, дори и тези, които са от най-висок ранг, не можаха да устоят на коварното настъпление на новата идеология и рухнаха под товара на огромното социално и идеологическо изпитание.

Сега настъпва ново време, което ще направи цялостна ре-

НА ОТРУДЯВАНЕТО

т. н., и т. н.

Чуждици и изкълчен български език претъпват във всеки ред от този текст, и без това труден за възприемане поради своята специфика, неизбежната терминология, позоваване на цифри и таблици. Четем за „дейността на други донори“, за „използване на банки с учебници“, как учениците ще „направят избор за своята кариера и обучение като функция на своите наклонности“ и как „въз основа на тези разглеждания съществуват няколко основни въпроса“. Научаваме за „пробен рунд на конкурс“, как е извършено „известно сортиране и приоритизиране на срещите на работната група“, за „разходи, резултиращи от изпълнението на предложението“. Уведомяват ни, че „ще има секретарка на два езика“ и че „в проекта ще се включат три човекомесеца консултантска помощ“ и „Министерството на науката и образованието ще основе Борд за одобрение на учебниците (БОУ), т.е. Съвет за одобрение на учебниците. За къде сме без Борд в МОН, като толкова бордове се пръкнаха къде ли не! Има и „мултиплицирани институти“, предвидени разходи за „кабелаж“, невероятни глаголи като „оттързуване“ например. Почти на всяка страница неизменно се срещаме с жилавите русизми „оборудва“, „обезпечавам“ и „каса“, на които са отстъпили не само съответните български, но и толкова агресивните англоезични думи.

Характеристиката на този невероятен език, на който Меморандумът и приложенията му са написани, се допълва от досадни повторения, неправилна употреба на глаголните времева и наклоненията в българския език, редуване ту на английската, ту на българската дума за едно и също понятие (както е с „под-проект“ и „суб-проект“, с „местен“ и „локален“), следването ту на българските, ту на английските граматични правила за употреба на главна буква, за съкращаването на думите (виж датата на първа страница в самия наслов: „31 окт. - 16 ное. 1993“; думата „банка“, която замества Световна банка, е ту „Банката“, ту „банката“; мецеите, означени с дума, са ту с главна, ту с малка буква и т.н. Отделни изречения са лишени от елементарна логика. Пълното несъобразяване с (или непознаване на) българския синтаксис, изисквания към словоред, граматични правила за членуване, пунктуацията на сложното изречение, особените части и вметнатите изрази, неправилната употреба на предлози е довело до невероятни безсмислици и велики глупости.

Но!... Да приключим с езиковата страна на въпроса И ДА ПРЕМИНЕМ КЪМ СЪЩИНАТА МУ

Кому е нужен този заем и кого той ще обслужва? Какви ще са последствията за България от осъществяването на този проект за образованието, чието изпълнение с всичките му подробности е условие за отпускане на заем?

ПЪРВО: Най-напред трябва да кажем, че проектът пренебрегва държавния суверенитет! Той изисква да променим Закона за образованието, да бъдат внесени в парламента проектозаконали и да бъдат издадени от Министерския съвет постановления, „приемливо“, „удовлетворяващо“ Банката. Всички възлови моменти от въпросния проект са придружени от фразите: „приемливо за Банката“, „съгласувано с Банката“, „удовлетворяващо за Банката“. Така е при конкурсите за учеб-

предвидени за реформи и промяна, дори приджукени в някаква степен (структурни промени в средното училище, закритването на ПВУЗ-овете, сливането и уедравянето на ВУЗ-ове и др.). Предлагат се неща, които ще ни струват стотици хиляди милиони долари, а те у нас съществуват и добре работят. Така стои въпросът със „страмежиата за реформа на учебниците“, с „мрежата от центрове за професионално развитие“ и изобщо всичко, свързано с професионалното развитие, с Националния тестов център (НТЦ). Предлаганото е твърде елементарно в сравнение с богатата ни практика, която не само ще напълно е пренебрегната, а просто се отрича - абсолютно неоснователно се говори, че нямаме опит в създаването на учебни програми („недостиг на опит“, „ограничен опит“), което оче-

видно е пак зле прикрито позълзновение и пълно изземване на тази дейност от чуждестранни „консултанти“. Предвижда се създаването на едно прескъпо ведомство - Национален тестов център, което щяло да въведе единни държавни стандарти за зрелостни и държавни изпити, като че те досега са се провеждали у нас при пълен произвол и абсолютна самодейност. Дума не се казва, че като продукт на тази система днес по всички краища на планетата работят стотици, хиляди отлични специалисти във всички области - българи и чужденци, получили образованието си в България.

ТРЕТО: Проектът е не само икономически и финансово неизгоден за нас, той е катастрофален в това отношение; истинската му цел е не да подкрепи финансово българското образование, а да донесе паричен оборот с печалба за тези, които отпускат заема!

Да започнем от това, че общият размер на проекта е равен на 99 милиона щ. д., които

заемът на Банката ще покрие в размер на 65 млн., а българското правителство ще финансира останалите 34 млн., като размерът на проекта е изчислен при обменен курс на долара 28 лева и при оценката на проектните разходи се е приемало, че митата и данъците ще възлизат на около 10%. Да обърнем внимание и на едно - изрично! - условие на кредитора: Световната банка предоставя единствено необходимата чужда валута за проекта и не предвижда „ресурси, които да бъдат на разположение за образователни инвестиции“. При това, като отчита кумулативните (т. е. натрупаните - б. м.: Л. 3.) капитални потребности на една образователна система (т.е. българската - б. м.: Л. 3.), която от близките години гладува за инвестиции! След тази констатация следва пожеланието капиталните разходи за инвестиции в образованието ни да си ги осигурим с икономии(!), придружено от съвети как и за сметка на какво те да се получат. Проектът ни вкарва

за обезвеждане и материали, интелектуална собственост (книги, списания, софтуер), за различни форми на обучение и обмяна на опит в чужбина и от чужденци - за „заградични учебни пътувания“, „заградични разходи за чуждестранни консултантски услуги“, за заплащане на работни групи от чужденци, на специалисти чужденци, за семинари, специализации и др.

Като разрушава напълно образователната ни система, проектът на Световната банка ни подготвя тотален хаос в образованието за неизвестен период от време. Така не само че ни интегрира с Европа и Света, но и ни отдалечава от това интегриране много повече, отколкото ако останем при корените на традицията и тръгнем от нея. Следвайки добрите си традиции, бихме могли за много по-кратко време да направим от България престижен европейски образователен център за страни, отдавна ориентирани към нас за подготовка на своите специалисти в редица области, и така не само да спестим безсмислено прехосани милиони долари, но и да превърнем образователното си дело в изключително печелившо. И да избегнем завинаги подобни нагли и унижителни предположения. Проектът за образование на Световната банка ни подготвя и социални катаклизми с изискването за рязко и тотално платено обучение - в средното училище и висшето образование (редовно следване). Това също е пълно несъобразяване както с историческата ни традиция, така и със специфичните условия в страната на етапа, който преживява.

и в огромни, напълно ненужни разходи за строителство на сграда за НТЦ и още две стради за центрове по професионално насочване и реализация.

Следователно към днешната дата само от поскъпването на долара нашият дял се удвова. А като се видят условията на заплащането и как ще се извърши (Приложение 5), всякакъв коментар по въпроса кого заемът обслужва е напълно излишен. Но един от отговорите е категоричен: Заемът, който Световната банка ни предлага, не обслужва България, нито долар не е предвиден за нейните интереси. Той не само че не защита националната специфика и традиция в тази сфера и напълно разрушава образователната ни система, но и иска от нас за тази безценна услуга да платим в щатски долари!

Из чл. 21 от Меморандума, уточняващ условията на заема: „Представяне в парламента на проектозакон, предвиждащ по начин, удовлетворяващ за Банката, правния статус, ролята и функциите на НТЦ, неговите компетенции и системата на надзор и управление“.

Из Приложение 4: „Условие за преговорите ще бъде милиона! Заемът ни се награвя заради чужди интереси, които във всяко отношение са диаметрално противоположни на нашите. Делът на Световната банка (от 65 млн.) се връща изцяло на Запад под формата на разходи

„ПРОЕКТ ПО ОБРАЗОВАНИЕТО“ НА СВЕТОВНАТА БАНКА ЗА БЪЛГАРСКОТО УЧИЛИЩЕ

(Извадки)
Из Приложение 1: „Препоръчваме обстоятелствата, възникващи във връзка със създаването на Националния тестов център, да бъдат разисквани и, ако е необходимо, Законът за училищното образование да бъде изменен, за да отрази ролята на НТЦ“.

Из чл. 21 от Меморандума, уточняващ условията на заема: „Представяне в парламента на проектозакон, предвиждащ по начин, удовлетворяващ за Банката, правния статус, ролята и функциите на НТЦ, неговите компетенции и системата на надзор и управление“.

Из Приложение 4: „Условие за преговорите ще бъде милиона! Заемът ни се награвя заради чужди интереси, които във всяко отношение са диаметрално противоположни на нашите. Делът на Световната банка (от 65 млн.) се връща изцяло на Запад под формата на разходи

На стр. ?

МОЖЕ ЛИ ЖУРНАЛИСТЪТ...

От стр. 1

Никой не е претендирал за повече източници на информация, защото този, който са имали образованите хора, е бил достоверен, точен, проверен. И достатъчен! Не е било нужно друго мнение, защото българинът е бил убеден, че това, което му дават великите български журналисти, е достатъчно, за да получава от истината на вестника знания как-то става по света и в отечеството и какво трябва да се направи, за да бъде народът свободен.

Да те информират достоверно, е истинската свобода. Дори и от един източник. Заблуда е, че когато имаш повече източници, ще знаеш повече. Повеќе източници съвсем не означава повече истина и достоверност, а още илюзии, съмнения, колебания и лугания в дебрите на фактите.

Първомайсторите на българската журналистика са и творците на българския книжовен език. В своите статии и

вестникарски публикации те създадоха образци на българското слово, богато на думи и понятия, на смисъл и дълбоко мислене. Нима можеш да се съмняваш в такива хора и да ги подозираш в користни манипулации, лъжи, измами, издевателства над словото?!

Много време изтече от това велико начало на българската журналистика. Промениха се нравите; друг стана вестникът и неговите събрата, наречени средства за масово осведомяване. Други са и хората, които ги списват и които се наричат журналисти.

Медиите днес не толкова осведомяват, колкото обсебват човешкото съзнание и превръщат в свой раб всеки, който ги чете, слуша и гледа. Силата им е невиджана, непозната преди. Днес да ги владееш и управляваш трябва да си не майстор на словото, почтен човек, ярка и авторитетна личност, а владеещ уменията на масовата психология и пове-

дението на тълпата. Да владееш подобни умения не означава, че пишеш красиво, точно, ясно, вдъхновено, а притъпяваш съзнанието на хората, елеметаризираш посланията, освобождаваш от мисъл фразите и посланията си. Когато те четат, читателите трябва да се предават в твоята власт, а не да разсъждават. Могат да се смеят, да повтарят до втръсване банални думи и изрази, да се опиват от „успехите“ на новите герои на нашето време и да мечтаят да станат един ден като тях. И толкова. Тяхното мислене е в рамките на стилистиката на медиите и толкова. А броят на думите, с които да си служат, не надхвърля броя на думите, употребявани от медиите.

Пиша това с искрена и неутешима болка. Това катастрофално отдалечаване на днешната журналистика от нейното светло и гордо начало не е по желание и настояване на самата журналистика.

XX век направи много бла-

визия на миналото и ще установи нов световен ред. Това ще се отрази и върху журналистиката и средствата за масово осведомяване като глобална и национална система на формиране на общественото мнение. Да се надяваме, че рецидивите на миналото ще бъдат бързо отстранени и ще заживеем отново в нормална и почтена медийна среда. Тогава отново трябва да се проявяват уменията и дарованията на истинските журналисти, толкова жестоко потискани и отнемани от уродливата система.

Когато това стане, ще придобием и ние, читателите, самочувствието да претендираме журналистът да си възвърне предишното положение на съвест на обществото. Защото това ще помогне и на нашия народ да поеме верния път и да го извърви с високо вдигната глава, уверено и без неурядства и комплекси за малопитаност.

Но това ще бъде после, в друго време!

XX век направи много бла-

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ТЕХНОЛОГИЯТА

От стр. 7

НА ОТРУДЯВАНЕТО

Също така по време на преговорите от правителството ще бъде поискано да даде уверения, че критериите, насоките и процедурите за отпускане на средства от фондовете ще бъдат тези на Банката.

Из Приложение 3: „Нови учебници ще бъдат подбрани от предложените от издателите чрез конкурс, приемлив за Банката...“

Тази система на селекция ще бъде широко рекламирана и открита за всички български издатели - частни и държавни, като ще обезпечи оценката на всички предложения в съответствие с принципите и процедурите, приемливи за Банката.

Из Приложение 5: „Техническата помощ ще се селекционира в съответствие с принципите и процедурите, приемливи за Банката...“

Годишните ревизии ще бъдат провеждани от независим ревизор, удовлетворително за Банката.

Във връзка с Групата за координация на проектите /ГКП/:

„Квалификацията, задачите и условията на назначаване на персонала на ГКП ще бъдат предмет на съгласуване с Банката... Допълнително към споменатия по-горе персонал е нает чуждестранен консултант, финансиран чрез заема ТАЛ, за 12 месеца... Наемането на консултант-прокурорист, определянето на директор и поне двама души на ключови длъжности в ГКП ще бъде въпрос на преговори.“

Из чл. 19 от Меморандума: „Управителното тяло на фонда за науката да включи поне двама чуждестранни членове, за да се разшири обхватът на опита.“

Из Приложение 4 по отношение на фонда за изследователска дейност: „...бе обърнато внимание на работната група, че управителното тяло трябва да включва най-малко двама членове от международно равнище, които ще внесат ценен опит в неговата дейност.“ Освен това: „Банката ще има свободата да се въздържа от ангажиране с дейността на фонда, ако се прецени, че дейността му не е насочена към желаните резултати.“

Общият размер на проекта е равен на 99 милиона щатски долара, които заемът от Банка

та ще покрие в размер на 65 милиона (72% от общите разходи по проекта, без данъците). Българското правителство ще финансира останалите 34 милиона. Размерът на проекта е изчислен при обменен курс на долара 28 лева. При оценката

ванието и науката, обединяването на ВУЗ-овете и мобилизирането на парични постъпления чрез такси от ползвателите... Тъй като заемът (около 70% от стойността на проекта) е единственият капитален разход, неговото значение ще бъде ограничено по отношение на кумулативните капитални потребности на една образователна система, която от близките години гласува за инвестиции.“

Из чл. 11 от Меморандума: „Примери за такива мерки (с които да се постигнат исканите икономии - б. м.: Л. 3.) биха били въвеждането на програма за закриване и/или приватизация на съкращаващите се висши и полувисши училища (виж Приложение 4 към настоящето, както и Меморандума от м. юни 1993 г.). Втората област, за която се предлага едно основно подготвително проучване в рамките на проекта,

е рационализирането на средното образование в техникумите заедно с намаляването на много щедро им обезпечаване с персонал сега...“

Из Приложение 4: „Това съображение касае особено полувисшите медицински и учителски институти... в частност висшите медицински и инженерни институти, някои от които могат да бъдат третирани по същото начин... Тези съображения карат Мисията да предложи изпълнението на програма за закриване и/или приватизация и това да стане условия за разплащане на втория тур на под-проектите...“

Из Приложение 5: „Разплащането ще се извърши срещу:

I. 100% от разходите за задгранични учебни пътувания и от задгранични разходи за чуждестранни консултантски услуги;

II. 100% от разходите за местни консултантски услуги;

III. 100% от стойността (франкировка СИФ) и 100% от локалните разходи (от завода) за оборудване на материали;

IV. 100% и от задграничните разходи за интелектуална собственост като книги, списания, софтуер и материали за образование и обучение (като се изключат учебниците);

V. 80% от разходите за ло-

кално оттъргувано оборудване /пряка покупка/.“

Из Приложение 5: „Международното закупуване може да се използва за закупуване на стоки на стойност между 50 хил. и 200 хил. щ.д. на договор при лимит за общата сума на договорите от 3,4 милиона щ.д. ... Локалното закупуване може да се използва за договори по-ниски от 50 хил. щ. д. всеки и предмет на общ таван от около 0 милион щ.д.“

Из Приложение 1: „Балансът между бюджетното обезпечаване и небюджетните приходи (от финансиране на НТЦ - б. м.: Л. 3.) ще зависи в значителна степен от правителствената политика, като например налагането на такси на студентите при редовно обучение...“

Възможностите за покриване на разходите в НТЦ се съдържат в политиката на правителството по отношение на налагането на такси за училищни изпити. Този въпрос изисква спешно разискване предвид значението за бюджета от въвеждането на изпитна система, при която учениците заплащат цялата такса, или ще се въведе и правителствена субсидия...“

... всички разходи да бъдат за сметка на учащите се, следователно на родителите (става дума за зрелостните и държавните изпити в средните училища - б. м.: Л. 3.)

Проектът предвижда капитални разходи за мебели и оборудване на НТЦ...“

След създаването на НТЦ с постановление трябва да бъдат направени планове за необходимите строителни работи... за да може да се гарантира, че НТЦ ще бъде настанен сигурно от самото начало.“

Из Приложение 2: Предвижда се „Придобиване и разчистване на терени за Центъра за изследвания и обучение по професионално развитие и Центъра за професионално развитие...“

Работната група приключи едно проучвателно пътуване в Канада и във Финландия, за да изследва различните аспекти на предоставянето на услуги по професионално развитие на национално равнище.“

ЗАБЕЛЕЖКА: Текстът е представен без каквато и да е редакция (Л. 3.).

ПОСЛЕСЛОВО

От днешна дата - 7 януари 2024 г.

Ето така Световната банка се вмъкна в българското образование преди 30 години. Е, постигна повече от целите си, макар не за 6, а за три пъти по 6 години. Някои просто не

бяха приети още в началните преговори, защото от 25 януари 1995 година дойде правителството на непокорното момче Жан Виденов с министър на образованието историкът академик Илчо Димитров. А това не е като да е премиер Денков, а министър на образованието да е Красимир Вълчев или Цоков. „Отворено общество“ - както

вече казахме, удобно се беше настанило още през 1991 г. като благотворителна фондация, а Сорос бе превъзнесен като филантроп. Фондацията му раздаваше стипендии и щедри суми за специализации, проекти и командировки в чужбина, като набирала и подбираща подходящите хора за послушен и изпълнителен слугинаж в бъдещата си „благотворителна“ и „създавателна“ дейност в България, най-вече в образованието и културата. И в държавните структури, разбира се. Тоест благочестиво корумпираха. Около края на предшното столетие те бяха вече кохорта. Към всичко това се прибави и мантрата „евроатлантизъм“.

И така се стигна до едно непознато състояние на България, което още през 2000 година констатира и най-кратко, и най-точно го формулира Николай Хайтов: „Не вече само съдбата на литературата ни е на дневен ред, а съдбата на народа ни и на България — ще ги има ли, няма ли...“

Воините, които ще се водят отсега нататък, ще бъдат по принцип „безкръвни воини“... България е от десет години по-лигон за изпробване на съвършено непознат досега механизъм за унищожението на цял един народ и неговата държава със съдействието на самия този народ и неговите основни институции — Парламент, Президентство, министерства, които работват в един момент по чужда програма, без видимо нарушение на нито един от основните принципи на демокрацията. Само със средствата на легализираните масови подкупи под формата на едни или други „проекти“, „заеми“, „стипендии“ и „специализации“, представяни като филантропия на Сорос, „комисии“ и прочие. Които има ухо, да чуе!

Противно на някои скептични мнения поправихи ли са нанесените ни духовни поражения, или не, аз съм оптимист. България и българският народ успява да запазят националната си идентичност и националното си самосъзнание въпреки 500-те години османско „присъствие“ по българските земи, което Вазов нарече „под игото“, за да отрази точно характера на това „присъствие“, и написа неуважания си роман със същото заглавие, за

Миналата седмица Народното събрание избра двама конституционни съдии по начин, който взриви юридически среди и обществото. Избра ги по начин, който трябва да е ясен знак за цялото българско общество какво ни очаква при предстоящите нови назначения в регулаторите.

Дни след приемането на скандалните изменения на Конституцията, въпреки унищожителните становища на всички заинтересовани страни, на всички конституционалисти, дори и на венецианската комисия, въпреки исканията за обявяване на тези поправки за противоконституционни, формираното мнозинство в Народното събрание набързо започна Процедурата по избор на новите конституционни съдии.

В процеса обаче управляващото атлантическо мнозинство побърза да стъпче собствените си уж принципи, току-що заложени в конституционните промени и за пореден път показа истинското лице на тази коалиция - тотална безпринципност, цинизъм, безотговорност към държавността.

Три години след дългоочаквания край на последното правителство на Бойко Борисов, ГЕРБ отново пуска своите пипала към ключови държавни постове в отчаян опит да се докопа обратно до властовите позиции, които имаше 12 години. Коалицията им с ДПС и ПП-ДБ е възможно най-пагубното за държавността управление и ние имаме дълг да представяме на българските граждани реалните събития такива, каквито са.

В чл. 91 от Конституцията,

НАМИРАМЕ СЕ В МОМЕНТ НА ДЪРЖАВЕН РАЗПАД

Декларация прочетена от парламентарната трибуна от Искра Михайлова - народен представител от ПГ на „Възраждане“

Искра Михайлова

госпожи и господа депутати от коалицията, вие повече от лицемерно записате, че избора на органи и регулатори ще става прозрачно, публично, обективно и с участие на обществото. Какво обаче се случи още в първия подобен случаи - при избора на конституционни съдии?

В нарушение на чл. 90, ал. 8 от ПОДНС внесохте доклад от конституционна комисия, преди да е изтекъл 72 часовия срок от заседанието, с който предложихте проекти на решения за избор на конституционни съдии.

Позволихте си да посочвате срок от 9 години за мандат на изборните в противовес с взетото няколко дни по-рано решение на КС, според което избраните кандидати ще довършат оставящите 7 години от мандата. Мислехте си, че сте надхитрили всички - българите, закона, Конституцията. Е, не става така лесно. Мандатът за-

почва да тече след полагането на клетва, а решението на Конституционния съд е влязло в сила в съответствие с Конституцията, а не в сила в съответствие с биотография, качества и морал, които отговарят на огромната отговорност, която представлява работата в КС. Ниво, на което е абсолютно недопустимо да се лансират партийни калинки, на които им липсват основни качества за подобен висок пост.

Фактът, че госпожа Атанасова демонстративно напусна изслушването на кандидатите в комисия много преди неговия край е обиден не само за политиките, но и за всички български граждани избиратели никога не са искали подобно управление.

Благодарение на това, че „Възраждане“ издигна своя кандидатура, която колкото и да negliжираше и вашите медии удобно да пропуснаха името като я наричаха „третият кандидат или кан-

дидатът на „Възраждане“, успехе на първо място да предложим реална алтернатива в предрешен избор, успехаме да покажем на цялото общество, че въпреки заявките ви за прозрачност, законосъобразност и чест, вие сте решени грубо да погавате и Конституцията и законите на страната, за да разпределите пая, така че за всички коалиционни партньори да има по нещичко.

Нещо повече - ние показахме ясно, че сме единствената политическа сила в България, която

към момента е способна да издигне достоен кандидат, в лицето на адвокат Цвета Рангелова с биотография, качества и морал, които отговарят на огромната отговорност, която представлява работата в КС. Ниво, на което е абсолютно недопустимо да се лансират партийни калинки, на които им липсват основни качества за подобен висок пост.

Фактът, че госпожа Атанасова демонстративно напусна изслушването на кандидатите в комисия много преди неговия край е обиден не само за политиките, но и за всички български граждани избиратели никога не са искали подобно управление.

Благодарение на това, че „Възраждане“ издигна своя кандидатура, която колкото и да negliжираше и вашите медии удобно да пропуснаха името като я наричаха „третият кандидат или кан-

дидатът на „Възраждане“, успехе на първо място да предложим реална алтернатива в предрешен избор, успехаме да покажем на цялото общество, че въпреки заявките ви за прозрачност, законосъобразност и чест, вие сте решени грубо да погавате и Конституцията и законите на страната, за да разпределите пая, така че за всички коалиционни партньори да има по нещичко.

Нещо повече - ние показахме ясно, че сме единствената политическа сила в България, която

но са озверили коалиционните партньори и разпределянето на ключови постове е единствен приоритет за тях, без значение от професионалните качества на кандидатите - изискването е да бъдат лоялни към Бойко Борисов, Делян Пеевски или някое западно посолство. Най-големият ужас на тази коалиция е, че в различните органи могат да попаднат хора, които ще мислят самостоятелно и ще действат професионално, а няма да са партийно верни и да спазват партийните повели. Държава да отбележа, че това не е нито европейско, нито атлантическо.

Уважаеми българи, така ще бъдат попълнени и останалите органи и регулатори. Нямайте съмнение. Не слушайте какво ви говорят по телевизиите, вие ги какво правят. Припомняйте си измамата, с която се коалираха. Припомняйте си всяко тяхно безпринципно решение. Припомняйте си как избраха двама конституционни съдии. И никога повече не позволявайте да бъдат така брутално мамени.

Намираме се в момент на държавен разпад, във време, в което правото се превръща в беззаконие, а парламентаризмът е загубил своето съдържание.

От „Възраждане“ призоваваме президентът да заеме позицията в името на справедливостта и на собствената си съвест която не участва в параванния протокол и не присъства на клетвата на новоизбраните конституционни съдии.

А с вас, уважаеми сънародници, очевидно съвсем скоро отново ще бъдем заедно по площадките.

С уважение, Екипът на „Възраждане“

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ТЕХНОЛОГИЯТА

НА ОТРУДЯВАНЕТО

да пресъздаде паметни картини и образи от това време. Не трябва да се окайваме и оплакваме и не трябва да мислим, че няма да се справим с някакви си 30-35 години вилнеене на „наши и чужди гости“ на троянски коне и еничарии из българското образование.

Но... има едни институции, призвани да отправят първи протест пред Административния съд на Република България с искане за отмяна на учебните програми по български език и литература и по история. Но никой от тях не го е направила. Това са Съюзът на българските учители, Съюзът и българските писатели и Националният литературен музей. Мълчалието е странно. А онова, което научаваме за Съюза на учителите, е скандално. Председателката му каза: „Получаваме едни парички... Ще ни ги спрат...“ Представяте ли си! аз искам да попитам: „От кого полчавате тези парички, г-жо Такева? От кого?“ Аз се досещам, но искам вие да кажете това на

българските учители и българската общественост! Защото и друго научаваме - неин подчинен, подизваещ се и препитаваш се в СБУ, е един от авторите на скандалната учебна програма по литература!!! Намерете подходяща трибуна, г-жо Такева, и дайте отговорите си! Защото търговията с националната сигурност е не само срамна и позорна, но и подсъдна! Предполагам, знаете, че образованието е пръв приоритет на националната сигурност за всяка държава.

А технологията на отрудяването и днес продължава да работи - с новите стари средства. Правиш се на глух пред ропота на учители, родители и ученици и на „диалогичен“ пред „медията под контрол“ (Ноам Чомски) като професора от Шуменския университет Цоков. Говорих си за каквото ти отърва - например за някакви „рамкови учебни про-

грами“. Един потомствен интелектуалец, професор по юридически науки, член кореспондент на БАН, преподавател в Софийския университет и... конституционен съдия ти е отпразил публичен призив чрез БТА, отпечатан в няколко вестника; самият той продължава да те призовава за отговор от няколко телевизионни студия. Става дума за професор Атанас Семов. Но той, Цоков, продължава да е глух! В това поведение се оглежда възпитанието и ценностната система на персоната Галин Цокови!!!

То какво ли да отговорят? Явно имат само един отговор, който го даде Красимир Вълчев: Статистическа грешка е днешният кошмар в българското образование!...

От нас обаче още един пример за друг министър на образованието, от времето на „соца“ - професор Александър Фол. Когато

по негово време се надига ропот и недоволство срещу един учител по български език - „Стилистиката“ на Мирослав Янакиев, той насрочи Национално съвещание с инспекторите и изтъкнати учители по български език и литература. И след като ги чу, отмени скандалния учебник! И той беше историк, историк археолог, учен със световна известност. Такива бяха министрите на образованието преди вас, случайниците - първо с огромнен, непокатим авторитет на хора и предкоказани специалисти, а и учени; и служеха на науката, образованието и България, а не на слобки, некоиации, посолства и фондации. Вие сте на светлинни години от тях! Ето защо и българското образование от това време бе на 1-4 място във всякакъв международни класации, а не на последно и предпоследно от 80 страни. Затова и една Мар-

гарет Тачър след посещение на български училища в интервю пред БиБиСи говореше за българското образование с уважение и възхита.

Такива провокации и нагли конюнктурни предложения като това на „Свободна Европа“ за стихотворението „Аз съм българче“ са тестове за проверка дали все още мърда българската обществена чувствителност към проблемите на образованието. Този път трябва да се противопоставим категорично и твърдо на грубото и нагло посегателство над учебните програми по литература и история, позовавайки се на чл. 4 от Договора за Европейския съюз, който предвижда да се защита националната идентичност на държавите членки. Което е в пълен синхрон с чл. 5, ал. 1 от нашия Закон за образованието, вмениящи отговорност при разработката на учебните програми за националното самосъзнание и националната идентичност.

„От започването [на турците] да бесат до идването на руските войски сестра ми държала списък в кой ден колко души обесиха. И знаете ли колко души обесиха само в Хасково? — шестдесет и двама. От този ден не се минаваше вечер да не обесят някой българин, само че бесенията вече не баха така шумни и весели. За турците те баха станали нещо обикновено...“

19 януари
Както преди 20 века се роди Спасител мира, така и ние сега очаквахме нашите спасители — русите, които бог ги изпрацаше да ни освободат от турското робство...

Обърнахме се да гледаме към срещната махала, дето един конник воиник, облечен в сив шинел, с камшик в ръката и наведен над седлото, силно пренускаше. Ето го, прегазва реката и язди към черквата „Света Богородица“.

— Русите, русите идат!
Тези магически думи ни събудиха от дълбок сън, дадохме ни кураж, забравихме и страх, и турци, и черкези, и като стадо, пуснато на свобода, тичешком отидохме при черквата, дето на площада заварихме няколко души, заобиколили един човек, съвсем друг, който с едната си ръка държеше юздата на коня, а

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ХАСКОВО – 19 ЯНУАРИ 1878 Г.

Из спомените на един хасковчанин от януари 1878 г.

с другата се ръкуваше с нашите.

Това беше руски воиник кавалерист.

.....
„Идат, идат! Гледайте, русите идат!“ Всички се обърнахме и приковахме погледи към пътя, който води за чершията, отдето на гъгъла на улицата се покача няколко души наши българи, а след тях... о, щастлива минута! Показа се един офицер, последван от отряд кавалерия, авангард,

който първи стъпваше в Хасково.

С думи не мога да изкажа, с перо не мога да опиша това, което чувствах в тая минута, като виждахме идването на освободителите.

Отрядът стигна до моста, дето стърчеше бесилката, и един от нашите, който вървеше близо до офицера, с ръка посочи към нея.

Ето ги, вече прегазват река-

та и отстоят стотина крачки от нас, а ние, с разтуптени от радост сърца и с очи, пътни със съзми, стоехме като замаяни, гледахме ги да се приближават и не знаехме как по-сърдечно да посрещнем многоочакваните наши освободители.

Из книгата на Георги Стоилов „Освобождението на Хасково (спомени от освободителната война от 1877-1878 г.)“ с предговор от Асен Златаров. София, 1928 г.

офицера, всички, колкото души бяхме там, последвахме го и взехме да ги поздравяваме с „Добре дошли!“ Офицери, воиници, за нас разлика нямаше, а наред ги поздравявахме като освободители.

Из книгата на Георги Стоилов „Освобождението на Хасково (спомени от освободителната война от 1877-1878 г.)“ с предговор от Асен Златаров. София, 1928 г.

Уважаеми г-н министър, Вие публично обявихте, че имате намерение да реструктурирате ДКК или да я закрийте. Мотивите ви – българските граждани намало да плащат лихви по договорите за кредит от ББР.

Това не знам как да го определя. Може би като икономически неграмотно изказване. Защото по тези договори българските граждани не плащат лихви – държавните предприятия не получават финансиране от държавния бюджет, нито по друг начин чрез държавни средства.

Това са им собствени средства, те си плащат лихвите от дейност и от печалба. Българският гражданин не плаща и една стотинка, за да кажете, че една от причините да искате да закривате компанията е, че българите няма да плащат повече лихви“, обобщи Корнелия Нинова. На второ място тя посочи: „Заявихте – ще се намалят бордовете на дружествата. От 80 в момента вече са 70 и може да станат 30. Вие и сега може да намалите бордовете на дружествата, без да закривате ДКК.“

Третият акцент, поставен от Корнелия Нинова по повод намеренията на министър Богданов ДКК да бъде закрыта, бе:

„Заявихте – „да действат на пазарен принцип и няма да разчитат на държавни поръчки и възлагания“. Те и сега, господин министър, действат на пазарен принцип. Но държавната и частната собственост са равнопоставени – как така частни фирми да могат да вземат държавни поръчки, а вие искате да лишите държавните фирми от такива?“

„попита Нинова и постави конкретен въпрос: „Какво ще правите с ВМЗ-Сопот, които изпълняват държавната поръчка на Министерството на отбраната за обновяване на боеприпасите, за които МО изплати в Украйна? Ако лишите тези дружества от възможност да изпълняват държавни поръчки и да работят на пазарен принцип, питам ви – как ще изпълняват военните поръчки на МО?“

На четвърто място председателят на П.Г. на „БСП за България“ подчерта проблема с финансовите отчети: „Няма финансови отчети на държавните дружества в ДКК от 2021 г. Последните са тези, които аз и нашият екип сме оставили в Министерството на икономиката през 2022 г. като отчет за 2021 г. „Кинтекс“ – никаква финансова информация – нито на сайта, нито в ДКК. В Търговския регистър последният отчет е от 2021 г. НИТИ – социално положение, никаква информация, 2021 г. – последен отчет. „Ел би булгарикум“ – 2022 г. „Еко

По време на парламентарния контрол на 19 януари лидерът на БСП Корнелия Нинова, постави редица остри въпроси към министъра на икономиката и индустрията Богдан Богданов. Поради седмичния график за отчетаване на „Нова зора“ едва в този брой имаме възможност да припомним важният диалог между тях от парламентарната трибуна.

Правим го и поради несвършващите опити да се твърди че държавните предприятия не могат да работят добре, и че добре работят само предприятията, които са частна собственост. Това е една отдавна втръсната и опровергана от живота неолиберална мантра и е само жалък опит да се прикрият намеренията за доограването на държавата.

С ПРЪСТ В РАНАТА

антрацит“ – 2021 г. Национален институт за изследване и сертификация – 2021 г., „Екоинженеринг“ – 2021 г., Институт по маркетинг – 2021 г.“

Веднага след това лидерът на социалистите и бивш икономически министър попита: „Какво е финансовото състояние на тези дружества? Искате да закриете ДКК, но от 2021 г. няма никаква прозрачност и публичност за финансовото състояние на държавните предприятия в България. Вие и мнозинството, което ви излъчи, по-малко се биете в гърдите за прозрачност и публичност – защото МО изплати в Украйна? Ако лишите тези дружества от възможност да изпълняват държавни поръчки и да работят на пазарен принцип, питам ви – как ще изпълняват военните поръчки на МО?“

Корнелия Нинова припомни на пазарен принцип, питам ви – как ще изпълняват военните поръчки на МО?“

„Престъпленията, които описахте, са извършени по време на управлението на ГЕРБ – това е моделът „Борисов“, за който не сме спирали да говорим 6-7 години вече. Не ви ли е неудобно сега да управлявате заедно с този модел, който описахте? Не само че управляват – върнахте го във властта и му дадохте всичко и се присъединихте към този модел на национално и парламентарно равнище.“

„Уважаеми министър Богданов: Питам ви – какво е финан-

совото състояние на предприятията, какви активи на ДКК продавате, че одиторът, който заверява отчета, казва, че няма бизнес интерес към покупка на активи на ДКК? Нещо по този въпрос? Защото най-важните предприятия в ДКК са забранени за продажба. Обособени части ли продавате, какво правите те?“

След отговора на Богдан Богданов Корнелия Нинова заяви:

„Престъпленията, които описахте, са извършени по време на управлението на ГЕРБ – това е моделът „Борисов“, за който не сме спирали да говорим 6-7 години вече. Не ви ли е неудобно сега да управлявате заедно с този модел, който описахте? Не само че управляват – върнахте го във властта и му дадохте всичко и се присъединихте към този модел на национално и парламентарно равнище.“

В момента вие говорите за престъпленията на партньорите си ГЕРБ, защото всичко това е станало по време на тяхното управление. И сте го дали в прокуратурата. Това като политически коментар“, заяви лидерът на БСП и отпрати конкретните въпроси към икономическия министър:

„45 милиона сте върнали от непостроения правителствен комплекс, добре. Откъде взехте останалите пари до 126 милиона, за да върнете кредита в

Българската банка за развитие? Дали пък случайно не сте ги събрали от другите дружества? И не сте ли по този начин декапитализирали предприятията, подготвяйки се за нещо друго? Как точно осигурихте тези предприятия в ДКК са забранени за продажба. Обособени части ли продавате, какво правите те?“

Корнелия Нинова заяви, че и за водопровода в Перник, който се разследва от българска прокуратура, има доклад от Сметната палата, АДФИ, от Европейска прокуратура. „Там потърсихте ли потъналите няколко десетки милиона? Защото, ако си ги вземете обратно и оттам – 3 пъти ще можете да върнете кредита и 3 пъти да облекчите както работещите в предприятията, така и българският народ чрез платените дивиденди“, заяви тя.

„Откъде намерихте остатъка? От кои фирми ги взехте? Защо не си ги взехте от язовирите и от водопровода в Перник? И в крайна сметка – какво ви е намерението оттук ната-

тък за ДКК?“

По-нататък лидерът на БСП посочи: „Поради липса на информация нашите позорения са: декапитализирате предприятията, закривате ДКК, не се знае кой ще е правопреемник по дебата в прокуратурата – нито за язовири, нито за водопровода в Перник, за нищо. Ако се закрие един субект – кой ще е правопреемникът в един юридически спор? Позволете да допусна, че заматите следете за тези престъпления на коалиционния си партньор от ГЕРБ, събирате от другите фирми каквото можете, за да върнете кредита, да освободите дружествата.“

Корнелия Нинова визира и публично-частните партньорства: „Някои от дружествата, най-важните, са в забранителния списък. Какво мислите да правите чрез публично-държавни партньорства, в които чисто теоретично няма нищо лошо?“

Това е добра форма за правене на икономика. Но в българската действителност винаги се е изкривявала и е стигала до овладяване от частни интереси на държавните предприятия“, посочи лидерът на БСП и отново попита: „Дали не ги декапитализирате, за да минимизирате цената им и чрез публично-частни партньорства да ги дадете на частни фирми, които да обслужват частни интереси?“

И след поредните думи на министъра на икономиката последва втора реплика от страна на лидера на БСП и бивш икономически министър:

„Не ми беше отговорено на въпроса. Моля да покажете министъра да ми отговори на конкретните въпроси“, обрна се Корнелия Нинова към председателстващия парламентар. И добави: „Тези али-баби са ми ясни – как ще намалят бордовете, как няма да си купуват спортни дрехи, но това могат да го направят и сега, без да закриват ДКК.“

Намекът, че ако ние сме били предприели нещо, щяло да е по-добре, също е абсурден. По-старите колеги си спомнят доклада ми пред парламента за язовири – този доклад тогава отиде в прокуратурата, а не сега“, подчерта Корнелия Нинова и отново се обрна към министър Богданов:

„Отговорете откъде взехте разликата от 45 милиона от правителствения комплекс до 126 милиона, за да погасите целия кредит? Никой не е против пазарния принцип на функциониране, но срещу това да унищожавате държавната собственост за сметка на частната. Защото в нашето управление ние доказахме, че държавните предприятия могат да се управляват добре.“

„Възраждане“ иска изслушване на Министра на образованието по случая с Школо

Продажбата на на образователната платформа за управление на училищните процеси - „Школо ООД“ на британския доставчик на образователен софтуер „Джунитър Еджкейшън“ и неясните свързани с последиците за българското образование, както и така наречените „конфиденциални условия“ по придобиване на един от най-използваните доставчици на образователен софтуер в България събудиха основателни страхове и обществено напрежение сред родители, учители и ученици.

По данни на дружеството „Школо“ ЕООД услугите им се използват от над 1700 образователни институции в страната, а условията по прехвърлителната сделка са конфиденциални.

„Недопустимо е министерството на образованието и науката да е допуснало възможността сделки с такъв огромен мащаб да се извършват без знанието, контрола и надзора от страна на държавните институции. Ние от „Възраждане“ считаме, че всички действия и реформи касаещи ключови сектори в Република България, следва да се извършват в условията на прозрачност, предвидимост отговорност и отчетност пред българския народ. Предвид гореизложеното и високото обществено значение на темата на изслушването, считаме, че в интерес на обществените очаквания за публичност и контрол върху дейността на изпълнителната власт следва да бъдат предприети своевременни мерки.“, посочва Даниел Проданов – народен представител от „Възраждане“ във внесеното от него искане до Председателя на Народното събрание за изслушване на Министъра.

ЗАЯВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНАТА ДУМА НА РУСИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ИНИЦИАТИВАТА ЗА ДЕМОНТАЖ НА ПАМЕТНИКА НА АЛЪОША В ПЛОВДИВ

Депутатите от Държавната дума на Федералното събрание на Руската федерация изразяват крайно възмущение във връзка с провокативното и цинично предложение на членове на общинския съвет на Пловдив от партия „Демократи за силна България“ (ДСБ) за демонтиране на паметника на съветския воин освободител „Альоша“ до края на 2024 г.

Известната безразсъдна постъпка на западната ориентация на България и активното участие във всички натовски авантюри. Правителството на основателя на партията ДСБ Иван Костов предостави българско въздушно пространство за въздушни удари на НАТО срещу Югославия през 1999 г. въпреки многобройните протести на български граждани.

Поредната безразсъдна постъпка на представители на партия ДСБ е откровена демонстрация на пренебрежение към историята на собствената страна, подъл опит да се посегне на обща-

та историческа памет на братските ни народи, маниакално и отчаяно желание да се омаловажи героичният подвиг на съветските воиници, решаващият принос на СССР и съветския народ в борбата срещу нацизма по време на Втората световна война.

Варварската инициатива, ако бъде подкрепена от общинския съвет на Пловдив, ще бъде неизличим срам както за самите инициатори, така и за законодателната и изпълнителната власт в града и ясно ще демонстрира неадекватността и политическото късогледство на пловдивските власти.

Изразяваме увереност, че жителите не само на Пловдив, но и на България като цяло, както се е случвало и досега, ще надигнат глас в защита на паметника на Альоша, ще го защитят и ще съхранят паметта за подвига на героите от Великата победа над фашизма, свещен за братските народи на Русия и България.

Превод: В. Сергеев

Велиана ХРИСТОВА

В летописите на Великата отечествена война блокадата на Ленинград е едно от най-ужасяващите и най-героичните събития, преживени от руския народ през Втората световна война. Величественият град на река Нева, построен от Петър 2 през 1703 г., е затворен на 8 септември 1941 г. в пълен обръч от Хитлеровите войски. Ленинград и околностите му –

5000 кв. км, се оказват отрязани от света. Фронтът минава на 4 км от знаменития Кировски завод и на 16 км от Зимния дворец. Фюрерът заповядва Ленинград да бъде изтрит от лицето на земята и жителите му – изтребени до крак.

На 18 януари 1943 г. блокадата, продължила близо 900 дни, е пробита. А на 27 януари 1944 г. германската чума е окончателно отхвърлена на стотици километри от Ленинград. И до днес думата блокадник, т. е. ленинградчанин, преживял блокадата, е знак, пред който жителите на цяла Русия коленичат. В блокадата на Ленинград загиват повече хора от общия сбор на военните и гражданските жертви на Велкобритания и Съединените щати, взети заедно – над 1 000 000 души.

Първоначалният план на Хитлер е бил да „изравни града със земята“, като го превземе и унищожи възможно най-бързо – още през есента на 1941 г. Когато обаче срещу него се възправят непоколебимите защитници на Ленинград, е взето решение да бъде стегнат докрай обръчът на блокадата. Започва ужасяващата гладна зима на 1941-1942 г. при минус 42 градуса, без отопление, без вода, без храни

ФАШИСТКИЯТ ОБРЪЧ НА СМЪРТТА

80 години бе снета блокадата на Ленинград

на. Време, в което е можело да се видят обяви: „Заменям роял за 200 грама хляб“.

За периода на блокадата по града са изсипани около 150 хиляди снаряди и над 107 хиляди бомби. Гладът коси хората навсякъде – по улиците, в предприятията, в домовете. Измират цели семейства. Погребвани са хора всекидневно – от 3 до 10 хиляди на ден. Погребват ги в огромни масови гробове-траншеи на Пискарьов-

брашно и много примеси. На всички останали жители – по 125 грама. И нищо друго. На войните, отбраняващи подстъпите към Ленинград – по 500 грама.

За зла участ тогавашната зима се оказва най-суровата от много десетилетия. Термометърът месеци наред заковава под минус 32 градуса. Прекъснат е токът, водопроводите, замира транспортът, улиците са задръстени от снежни преспи.

Големият приятел на България акад. Дмитрий Лихачов в книгата си „Спомени“ пише: „Човешкият ум умираше последен. Ако ръцете и краката отказват да ти служат, ако пръстите вече не могат да закопчават копчетата на палтото, ако човек няма сили да прикрие уста с шала, ако кожата около устата е потъмняла и лицето прилича на череп на мъртвец с озъбена предна челюст, мозъкът продължава да работи. Хората пишеха дневници и вярваха, че ще успеят да живеят поне още ден“. Добре е известен дневникът на малката Таня Савичева, която на 9 листчета записва последователно дните на смъртта

ското гробище. Само там има 186 братски могили, в които са положени 420 000 жители на града, загинали от глад, бомби и обстрели, и 70 000 войни, защитници на Ленинград.

Първите жертви от глад в Ленинград са през ноември 1941 г. Градът не е бил запасен с достатъчно храна, когато немците отрязват пътя до Голямата земя. Руснаците успяват да евакуират само някои заводи, жени и деца, учени, артисти. При блокирането на града в него остават близо 2 млн. души. А знаменитите Бадаевски складове, където се съхранявали продоволствията, са разрушени до основи от немските бомби. Месеци наред хора са ходели там да събират пръст със смесена в нея изгоряла захар, която след пресяване пиели с топла вода. Единствената връзка остава Ладожкото езеро (Пътят на живота), през чиито ледове с камини – под адски обстрел от въздуха, се правят опити да се доставя хляб в блокирания град, естествено в крайно недостатъчни количества. Месеците до март 1942 г. са най-страшните. На работниците в Кировския завод, който през цялото време на блокадата продължава да произвежда танкове, се раздават с купони по 250 гр. хляб дневно – клисав, с малко

Хората се греят с печки, в които горят всичко – от мебелите до книгите. Впрочем, От кориците на книгите варят супа за децата, а от лепилото по мебелите – желе...

И днес, като свидетелство за тези безумни дни и нощи, на Невски проспект е запазена една от табелите: „Граждани, при артилерийски обстрел тази страна на улицата е най-опасна!“

Огромни щети са нанесени и на бляскавите дворци и монументи на Ленинград – днес

се топи ледът през април и май на 1942 г. и мътните води понасят десетки трупове през града. Огромната част от жертвите – 640 000 души, са погребани в братски могили на площ от 25 ха в Пискарьовското гробище – страшно място на паметта.

Но въпреки целия ужас градът не се предава. Ленинградци знаят, че трябва да победят. Защото падането на Питер би означавало Хитлер да освободи цялата си налична военна сила и да я хвърли в операция „Тайфун“ – превземането на Москва. Боевете край Ленинград продължават през цялото време на блокадата до първия ѝ пробив при близкия Шлисселбург на 18 януари 1943 г. и окончателното освобождаване на Ленинград на 27 януари 1944 г.

През цялото време работят на пълни обороти заводите – мъже, жени и юноши припадат от изтощение, но не напускат работните си места. Работят градските и медицинските служби, правят се стационари за спасяване на децата и... ученици! Нито за ден не спира работата ленинградското радио. Въпреки блокадата продължава и културният живот – работят театри и кина, музеи, големите библиотеки, правят се дори джазови концерти!

Преди войната Ленинград е имал 3 200 000 жители. От есента на 1941 г. до май 1942 г. са евакуирани около 1 500 000 души. При пререгистра-

цията на паспортите през юли 1942 г. Управлението на милицията на Ленинград отчита: 775 364 жители. През януари и февруари 1942 г. на всеки 1000 души са загинали 558. Загинали само в първата година на блокадата: 924 636 души. От тях – 97% умрели от глад и 3% при бомбардировки. Общият брой на жертвите за годините на блокадата е около 1 100 000 души. Блокадата продължава 872 дни и нощи. Известна е като „900-те дни блокада на Ленинград“. За масов героизъм

на близките си – бабата, двама чичовци, майка ѝ, брат и сестра ѝ. И написва накрая: „Савичеви умряха. Умряха всички. Остана само Таня“. Самата Таня е била евакуирана след май 1942 г., но лекарите не са могли да спасят живота ѝ след пораженията от т. нар. Ленинградска дистрофия.

В началото на 2011 г. бяха разсекретени десетки подобни дневници на блокадници. А който е чел „Блокадна книга“ на Даниил Гранин, не може да не настръхне от описанието на реката, когато започва да

изгнет като струна, Елиасберг вдига диригентската палка. Мъртва тишина. И се раздават ниските звуци на цигулките и виолите.

Така започва този единствен и най-страшен концерт на всички времена. Звучат страданията, болката, ужасът от войната и накрая – несломимата вяра на съветските хора в победата. Не можеш да я заличиш като паметник на бойците от Съветската армия, както днес мнозина нови фашисти жадуват.

През цялото време на концерта командващият Ленинградския фронт ген. Говоров поддържа масиран огън срещу вражеските батареи, за да не пречат снарядите им на музиката! Именно тогава за пръв път немците разбират, че са загубили войната... По думите на знаменития цигулар и диригент Давид Ойстрах по време на войната симфонията на Шостакович наистина е звучала като „пророчество за победата над фашизма“.

Иван СПИРДОНОВ

На сръбски „позорище“ означава театър. Ежегодният форум в Давос също е театър за масата и определението на сръбски още повече му прилича. Там всичко е фалшива пиеса за публиката, а истинският сценарий се изпълнява зад кулисите и няма нищо общо с репликите на актьорите в залата. На сцената се говори и показва едно, а истинската режисура е съвсем различна.

Официално основната тема на 54-ия годишен Световен икономически форум (WEF) в Давос е „Възстановяване на доверието“. Над 2800 участници от 120 страни се събраха, за да се ориентират в сложния глобален пейзаж и да потърсят решения на належащите предизвикателства. „Лидерите“ се концентрираха върху шест критични теми: икономическа устойчивост, енергийна трансформация, глобализация, продуктивен изкуствен интелект, укрепване на институциите и здраве на жените.

Разбира се, няма нищо истинско в обявените официални цели на срещата. Те са за заблуда на „глобалната тълпа“. Реалната цел на всичките „давоси“ е спокойствието на

и мъжество през май 1945 г. Ленинград получава най-висшето звание – Град-герой. На 9 август 1942 г. светът е потресен – в блокирания от немците гладуващ град е изпълнена Ленинградската симфония на Шостакович. Концертът - на 355-ия ден от блокадата, и до днес е повече от легенда, а в своето време той изумява света като символ на несъкрушимия дух на жителите и защитниците на града. Не знам доколко някои днес, особено младите, могат да си представят най-тежката зима на блокадата – минус 42 градуса, немците бомбардират непрекъснато града, на всеки жител се раздават само по 125 грама хляб на ден, стотици хиляди ленинградци загиват от студ и глад, а живите със септични сили да извозват шейните с труповете...

На 9 август 1942 г. – в деня, когато Хитлер е планирал да превземе града на Петър Велики, да пирува в хотел „Астория“ срещу Исаакиевския събор и сетне да сравни Ленин-

град със земята, полуживите му граждани се възправят от небитието, събират се още живите музиканти от Ленинградския академичен симфоничен оркестър и в препълнената зала на филхармонията зазвучават тръбните звуци на Седмата симфония на Дмитрий Шостакович. „Ленинград е жив“, гърми по всеобщното радио гласът на Левитан. Немците на близкия фронт, потресени, чуват музиката от високоговорителите, целият свят слуша занемал Ленинградската симфония – триумф на хуманизма над нацизма. Нотите на симфонията обикалят половината свят, след бросени дни стигат до Лондон и концертното им изпълнение там повдига духа и на англичаните.

Първите партитури на сим-

ФАЛШИВИТЕ И РЕАЛНИТЕ ЦЕЛИ НА ПОЗОРИЩЕТО В ДАВОС

глобалните свръхбогаташи да трупат още и още и да не се притесняват от това, че някой може да посетне на парите, имотите или главите им. Под „глобални рискове“ или „връщане на доверието“ се има предвид точно това, а не някакви ала-бала за планетата или милиардите и обитатели.

Присъстващата прислуга от политици, „учени“ и „журналисти“ е там, за да измоли от господарите да им прислужва още няколко години и да изпроси някоя троха от богатата им трапеза. Папагали като нашите управляващи също са там само за да им бъде сведено на място какви заповеди да изпълняват. Шефове на blackrock или на Amazon вероятно дори и не искат да се ръкуват с такива „бактерии“.

„Световният икономически форум“ отдавна взема решението за бъдещето на планетата и тези решения само се свеждат за изпълнение до официални организации като ООН, СЗО, ЕС или националните правителства.

Ако погледнем абсолютното обективно на Давос, на всичките „давоси“, решенията и изгълнените им, отново ще видим как концентрицията на все по-големи богатства в малък брой хора носи огромни за-

плахи за цялата ни цивилизация и това е най-важният проблем пред бъдещето.

Форумът в швейцарското градче е показателен как тези свръхбогати персони поеха

„отговорността“ за управлението на Земята, разбира се, без никой да ги е молил.

През 2022 г. 1 процент от хората, около 80 милиона най-богати, прибраха 28 трилиона \$, а останалите 99 процента от населението на света, близо 8 милиарда души - само 14.

Това свръхразделение, породено от неолибералното господство, беше непознато на света в последните 200 години.

Огромните богатства направила така, че милиардерите, превърнали се в глобален елит, започнаха да гледат на човешката популация като на

своє собствено стадо добитък, което могат да стопанисват както намерят за добре - да го разплождат или колят, дерат или стрижат.

Затова тези процеси ни во-

дят към един нов феодализъм, много по-лош от „класическия“.

Днешните глобални крале, графове и херцоци имат и властта (формално назначавани от тях правителства) и силата (нови технологии) и средствата (контролираната от „техния“ интернет глобална пропаганда), за да го направят.

При това, за разлика от средните векове, днешните глобални феодали нямат вяра в Бог, а само в дявола - тоест - в парите и властта. Затова и този нов феодализъм би бил много много по-ловещ.

Освен всичко останало в гадното ни съвремие днес пове-

че от милиардерите живеят в страни без данък върху наследството за преки потомци. Те ще предадат трилиони долара на своите наследници, което ще задвижи бъдещото поколение - наследствени крале, графове и херцоци.

Колкото се може повече човещи трябва да разберат, че не бедните, а богатите създават всички проблеми. Единственото желание на бедните е, че искат да ги има, а единствен проблем на богатите е, че бедните може да им вземат властта и богатствата заедно с главите, което се е случвало нееднократно в световната история. Затова и богатите винаги са се стремяли да наложат тотален контрол над бедните. Затова са „давосите“!

Единствената сила, която може да спре пътя към ада, по който ни тикат, е появата на нова глобална идеология. Светът отчаяно се нуждае от нова идеология, от нови идеи, които да спрат дегенерацията и връщането в тъмните времена. Основата на тази идея е, че не трябва да се бием с бедността (както от десетилетия фалшиво напаяват Давос и креатурите ми МВФ, СБ, ООН и т.н.), а с прекомерното богатство.

ФАШИСТКИЯТ ОБРЪЧ НА СМЪРТТА

музиканти. Оказват се само 15. И решават: Симфонията ще бъде изпълнена в Ленинград!

Страшна картина – залигнати от изтощение хора като сенки се движат по улиците към Ленинградската филхармония, влачейки концертни фракове, цигулки, флейти, виолончела. Започват рететиции, на музикантите са осигурени по 250 грама хляб на ден. За първите рететиции доличат Елиасберг на шейна, защото няма сили да ходи. Отначало се събират 9 човека, после стават повече. И започват рететициите. Който е видял документалния филм за този знаменит концерт, знае как хора, приличащи на сенки, се възправят от небитието, обличат фраковете(!), застават зад инструментите на сцената и...

Джон БРАУН**

„СТРАНЕН ПРЕМИЕР, КОЙТО ЧЕСТО СЕ ПРЕОБЛИЧА“*

Тъкър Карлсън към канадците: Правителството ви малтретира християни, пали църкви, това е фашизъм*

Президентът Доналд Тръмп и Тъкър Карлсън.

Тъкър Карлсън призова канадците да обърнат внимание на лошото отношение към християните, уточнявайки: Вашите лидери ви малтретират

Карлсън нарече Джъстин Трюдо „странен премиер, който често се преоблича“

Бившият водещ на Fox News Тъкър Карлсън призова канадците да обърнат внимание на отношението към християните в страната им от страна на властта, някои от които според него прокарват „краен фашизъм“ под прикритието на „обществената сигурност“.

В две речи, произнесени в сряда в препълнени зали на Калгари и Едмънтън, провинция Албърта, Карлсън предизвика канадските политически лидери и особено министър-председателя Джъстин Трюдо, когото описа като „странен премиер, който често се преоблича“.

По време на 20-минутна реч пред около 4000 души в TELUS Convention Centre в Калгари Карлсън каза, че изпитва симпатии към канадците, тъй като някои от предците му са се заселили в Нова Скотия, но смята, че политическото ръководство на страната заслужава подигравки и упрека канадците, че не се противопоставят достатъчно на налаганите им тоталитарни импулси.

„Трябва да разпознавате какво става. Не сте поканени да участвате в политическия дебат. Това което става е унищожаване на вас, вашата култура, вашите вярвания, вашите деца и на вашето бъдеще като държава“, каза Карлсън. Като потвърждение, че канадските власти презират собствения си на-

род, той посочи политики като декриминализиране на твърдите наркотици в съседната на Албърта провинция Британска Колумбия, законите за транссексуалната идентичност на децата, статистиката за нарастващо финансиране от правителството на евтаназията.

„Те не са хора, които се опитват да ви помогнат, те са хора, които се опитват да ви навредят. Всеки, който преследва децата ви, всеки, който насърчава да имате по-малко деца, се опитва да ви накара да изчезнете. Буквално, това е толкова просто.“

Карлсън завърши словото си, като призова аудиторията да „проледне какво правят с вашите християни“.

„Аз съм християнин, но не затова ви го казвам. Казвам го, защото няма по-безобидна и мирна група в света от християните. Повтарям, няма такова. Религията ни казва, запознава ни да обрнем и другата си буза и да поставяме гримите

в присъствието на малките му деца, които ридаят. Това предизвика сенатора Джош Хоули – републиканец от щата Монтана, да изрази възмущението си в писмо до Комисията на САЩ по международна религиозна свобода.

Пастор Артур Павловски също влезе в международните заглавия през 2021 г., когато със сила изгони полицията и здравните власти от своята конгрегация Cave of Adullam в Калгари. След това той многократно бе арестуван: 51 дни прекара в затвора и отново през февруари 2022 г., когато изнася проповед и отслужва молебен пред шофьорите на камиони, блокирали границата между САЩ и Канада.

„Ако смятате, че проповядването на Евангелието е толкова опасно, че хората, които го правят, трябва да бъдат в затвора, в окови, вие служите на някой друг, но не и на народа на Канада. Разбирайте какво имам предвид. Това наистина е страшно. И не ме интересува, че го обличат в пасивно-агресивния, прикриващ собствените си проблеми език на модерната левница, че всъщност ставало въпрос за сигурността на обществото. Всеки път, когато пусна вашите ужасни телевизионни предавания, всичко е свързано с сигурността на обществото, което всъщност е евфемизъм за краен фашизъм“, добави той.

Карлсън заклейми опожарените или поругани през последните години 96 канадски църкви, което Трюдо осъжда като „неприемливо и неправилно“, но същевременно било „разбираемо“, според твърдения, че в дворовете на католически училища били открити масови гробовете на деца от коренното население. Следващите разкопки обаче не откриват доказателства за човешки останки на тези места, сочи New York Post.

„Ако позволява изгарянето на другите над собствените си гримове.“ Карлсън напътства всеки, който не е съгласен с тези заповеди, да обясни защо се противопоставя. „Хората, които се молят за [опрощаване] на враговете си? Кой прави това? Кой се моли за своя враг? Никой, с изключение на християните и те го правят. Това им е заповявано. Така че, ако притеснявате тази група [християнската], може би имате друго предвид, за което трябва да сме загрижени, дори да не сме в тази група“, каза той.

Карлсън също се позова и на вкараните в затвора по време на пандемията от COVID-19 християнските проповедници, повечето от които са от провинция Албърта. Пастор Джеймс Коутс е първият свещеник, арестуван в началото на 2021 г. за това, че оставил църквата си в Едмънтън отворена, в разрез с правителствените разпоредения по време на пандемията. На разсъмване полицията нахлува в неговата църква GraceLife и я барикадира с няколко оградя, а пасторът е държан един месец в затвора.

Пастор Тим Стивънс от Калгари също е вкаран в затвора, след като полицейски хеликоптер открива конгрегацията му на открито през юни 2021 г. Полицията го арестува в дома му

ни железници, както и поувяналата спортна слава на футболния „Локомотив“. Ще бъде, Сашо, ще се случи! Мечтите - за разлика от нас, простосмъртните, пътуват дълго и пристигат все пак като захъснат влак на безкрайния перон на надеждата. Сбогом! Всички поглеждаме към стрелките на гаровия часовник, макар да знаем, че само Господ държи тяхната ножицата, с която реже дните ни.

Почивай в мир! За другарите и приятелите от „Нова Зора“

Минчо Минчев

* Заглавието е на редакцията
** Джон Браун е репортер в The Christian Post – американски консервативен евангелистически вестник, издаван от 2004 г.; <https://www.christianpost.com/news/tucker-carlson-urges-canadians-to-notice-treatment-of-christians.html>

Свидетелства

КАК СЕ СТАВА „ТЕРИТОРИЯ“?

ЗАЩО НЕ СТИХВАТ АТАКИТЕ СРЕЩУ ПРАВОСЛАВИЕТО, КИРИЛИЦАТА, НАЦИОНАЛНИТЕ ГЕРОИ И ТРАДИЦИИТЕ?

Дахер Фарут ДАХЕР

то за 30 сребърника да се опитва да унищожи всички тези стълбове на идентичността, само и само да задоволи желанията на сегашните господари и страховете им към православието, кирилицата, историята. Никак не е случайно такива страхи-

не премахне кирилицата. Плевнелиев се пробва отначало уж като подхвърляне, просто да се видят реакциите на населението и да се подготвят следващите стъпки, точно както процедира и с православието. Издават и най-българската книга „Пог

постепенно идентичността им. Без съвсем младите да осъзнават какво се случва. Следващата стъпка е и оплюването на националните икони. Такива като Емил Джасим се пробваха, но като видяха „временното“ състояние, подвиха опашка и се

Соломон ПАСИ

Емил ДЖАСИМ

вци като Ушев и фамилия Паси като зло, като инструмент на империята на злото, преди да изтрият постовите си от страх. Те постепенно втъпяват колко жалко е да си православен, стъпка по стъпка, пробват се, бавно, но с постоянство. Защо Паси не говори така за юдаизма? Не са случайни и първите стъпки да

игото“ на шльокавица. Бавно, приспивно, неусетно. И ако за нас това няма как да мине, то това не е така за младите хора, които постоянно се борят за популярност и внимание. В тях се втъпява страх от алиенация, ако вземат и се отделият от източниците на популярност. А те се финансират от добре познати центрове, които формират

скриха, чакайки да отшуми падението им и отново да атакуват я национални икони, я „застарелите“, „срамни“, „просташки“, „селски“ традиции. Ако видят, че не минават това с националните фигури и не станат, почват да изкривяват и нагласят по тяхно усмотрение историята, да вадят цитати извън контекст, да правят междин-

От стр. 12

- да поддържа ред и справедливост в обществото и да предпазва това общество от външни врагове. Такива врагове в древността са били племена, далеч по-нецивилизовани от изградилите държавни формации народи. Племена, целящи да ограбят техните блага, да отвлекат и поробят техните жители и да си присвоят тяхната територия. Държавата в своите начала не е била орган за насилие над произвеждащите материални и духовни блага общества слове. Както пише Диодор, в дълбоката древност, в държавата на Дионис най-напред са създадени каската на земеделците и тази на жреците, т. е. интелигенцията - които са се ползвали с най-висок авторитет. Да, впоследствие класите, представляващи държавната власт, са изопачили смисъла и функциите на държавната институция, но и самият човек - независимо на коя класа е представител, е паднал все по-ниско в духовно отношение, докато се стигне до днешния тотален срив - и на държави, и на народи, и на личности.

Днешната епоха обаче е само миг в историческото развитие на човечеството. Може ли да се отрича държавата изобщо и историческата българска държава в частност заради днешното колониално туморно образувание начело с генерал-губернатора от „Козяк“? Може ли то да бъде

оцелели земни жители щяха да бъдат лишени от име, идентичност и история. Щяха да са някакъв трагичен безроден сбориш.

Мнозина философи са се обявявали против държавата заради елемента на насилие над свободата на индивида, който се съдържа в нея. Ботев твърди, че истинска демокрация има само в съюза на свободните общини. Но за подобна идеална обществена строй цялото човечество трябва да се състои от идеални личности. Ясно е, че човешкият род не е достигнал до такова ангелопонишно състояние. Ще израснем до него едва подир Страшния съд.

Ако създателите на държавите, според Кальо, са свръхмощеници и наглеци, които „искат да изядат всичко“, какъв е тогава основателят на българската държава - канас Аспарух? По Кальовите мерки - несъмнено мъленик.

Не става ясно защо пианското бълнуване на Терзийски за-

ПИШМАН ПСИХИАТЪР...

пример за „държава“? Ясно е, че то няма нищо общо с понятието „държава“, то е отрицание на държавата, то е триумф на глобализма над държавите и нациите. Не по този тумор трябва да съдим за смисъла на държавността.

По същия начин нима Човешката Личност, създадена по Божие подобие, може да бъде представявана от сегашните дегенерати - сред които поставям и автора на въпросната статия във „Филтър“? Заслужил си го е със следните позорни редове:

„Тия имена на държави и тия подобни гнусни идиотични... тия ежби, тия грозни караници между народи (всъщност буйстващи безглави тълпи от фанатизирани идиоти)... не са нищо друго, освен чудесна зальгалка...“ И прочие безмислици.

Така поднесени, генерализирани, абсолютизирани, те чудесно обслужват интересите на една определена държава - дълбоката, deep state.

Нека се запитаме - ако ги нямаше държавите, колко народи и в какво състояние щяха да доживеят до днес? Човешка цивилизация нямаше да съществува, защото вълците щяха да изядат агнетата и дивите щяха да изтребят питомните. Не само народите нямаше да имат имена, но и малкото

почва с разсъждения за евентуалното название на евентуалната „ромска държава“. Ако такава се пръкне, нека Кальо емигрира в нея - дано там го изтъргят. Да се говори дори на шега за подобна възможност в свещената земя на България е поредното Кальово кощунство. Пък и самите цигани не са мераклии да се нанесат в собствена държава - „кой ще работи там, бе бате“?

„Историческите ретроспекции“ и „лингвистичните разсъждения“ на Терзийски, „обясняващи“ произхода на едно или друго име на държава и етнос, са под нивото на каквато и да било дискусия. Откровени глупости на профан.

Но аз питам моята колега културолог Кристина Патрашкова - защо унижава себе си и своя вестник, давайки терен на пошлите халюцинации на един деградирал словесен бомж? Не може ли да се уреди Кальо просто да си получава по пощата седмичната издръжка от Сорос - без да гримасичи от страниците на „Филтър“?

Извинение
В миналия брой на страници 6-7 бе поместена статията „Предизвестената гибел на принцовете“ от Милена Върбанова. За съжаление, поради редакционно недоглеждане, бе пропусната нейното име. Поднасяме своите извинения на нашата утвърден автор, който за радост бе разпознат от читателите ни, а те побързаха да ни осведомят за пропуската

на стъпка. И сега българското хоро, традиции, народната музика, всичко се обозначава като „просташко“, „селско“, „примитивно“, пишат цели статии, които широко се популяризират. И тук говорим за тясна, но разрастваща се групичка от хора, самозадоволяваща се с взаимно лайкване и популяризиране и втъпяваща, че са популярни и адекватни. Като се махнат тези стълбове, какво остава? Територия. С най-сервилните и продажни бокулци на планетата, неспособни да вземат решения, но пък вечно лакоми и озлобени някой да не припари до царството им. Те са толкова страховити и несигурни, че чак си наемат пиар фирми, които да им излъкват дупетата, за да изглеждат умни и красиви. Но колкото и да им ги лъскаат, си остават насрани. За останалите - честити празници и традиции.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д-к. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГОЗЛЕВ

д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р. н.ко СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р инст. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN B643UNC70001519963494
BIC
UNCRBGSG
Примат се оригинал по
стандарт 30 реда,
60 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.

Броят е приключен редакционно
на 26.01. в 13 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 12 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ПИШМАН ПСИХИАТЪР И ПЛАЧЕВЕН ТВОРЕЦ

Милена ВЪРБАНОВА

Всяка сряда излиза вестник „Филтър“ на Патрашкова и всяка сряда в него е поместено по едно алкохолно безумие на Калин Терзийски - „пи-сател“. Бутилките се трупат, алкохолът е повече от хемоглобина и Кальо, в делириум тременс, лее във вестника все по-слузести кретенизми, чиято единствена цел е седмичният хонорар. А може би, мятайки тези кални пиратки, Терзийски се надява да не бъде напълно забравен от българския читател. Мечтае да се промъкне и приюти в общественото съзнание, па маркар и само като негоден сороски ратай, нарочен за изхвърляне от софрата, отдавна самолишили се от талант и чест, маргинален „просяк на внимание“, гърчещ се в нозете на минавачите.

Тежка е участта на всеки лакей, но най-трагична е съдбата на оня ибрикчия, чийто ибрик е пукнат и протекъл, а той все още се натиска да подмива с него интимните части на господаря си.

Прочетох статията на Кальо във „Филтър“ с онова почти физически осезаемо неудобство,

АКО РОМИТЕ СИ ПОИСКАТ ДЪРЖАВА, ШЕ ВЗЕМАТ ЛИ КАЛЪО ТЕРЗИЙСКИ В НЕЯ?

което винаги предизвикват у нас бездарните текстове на графоманите, изсмукани от пръстите и абсолютно ненужни като предлагана проблематика. Статията е озаглавена „Ако ромите си поискат държава, как ще я кръстят?“ - **нерде не!** Сякаш сред толкова галопиращи световни събития в изминалите от началото на годината броени седмици сме опрели точно до тоя казус.

гях - ще цитирам само следния махмурлушки бълвоч:

„Бих казал на всеки патриот-националист: абе, другарю, не ти ли е ясно, че цялата работа с имената на държавите, цялата работа с национализмите, с патриотизмите, с патриотарцините, с националните имена и знамена, с националните символи, с националните гордост и националните све-

Калин Терзийски

Интрижката в заглавието обаче е само повод за Кальо да навре в лицата ни омразата си към държавата като институция и към патриотизма като емоционално състояние, като гражданско и политическо съзнание. Няма да се спирам на попръжните му по повод националните чувства „на демоса“, заемащи половината от съчинението и вонящи на олян с шльокавица кръчмарски тез-

тини... е една гнусна помия.“

От това изречение разбираме, че в плътната мъгла на пиянството и отрицателството на Кальо му се губи разликата между между „националните имена, символи и светини“ и демагогията на „патриотарите“, които използват за свои мерзки цели националните идеи. Всички тия несъвместими понятия и интереси - от най-чистия идеализъм до най-грубия материали-

БЪЛГАРИЯ

Слав Хр. КАРАСЛАВОВ

Късче от синьото небе
са твоите очи лазурни,
а сноп от златното поле
са твоите коси тъй буйни.

Със рокля алена си ти
от хилядите рози нежни,
с дантелки си сребристи ти
от твоите преси белоснежни

Лицето твое розовее
като от хубав шипков цвят,
в гласа ти сякаш птица пее.
Безброй орли над тебе бдят.

А твоята десница бяла,
със гривни - витите реки...
Чаровна си сега ти цяла
със своите редки красоти!

зъм, пияницата налива в един леген - и клейми като „гнусна помия“. С подобни фрази той насочва едно пълноводно ручейче, бъкщо от болестотворни мизамии и внушения, към мелницата чичко си Сорос.

По отношение началата на държавата Кальо има същото извратено разбиране, породено както от невежество, така и от желание да оближе ръчицата, която му подхвърля залък. А също от комичен напън да шокира, да оригиналнички и с пиянско предизвикателство да заплюе „земя и небо, звяр и природа“. Но както във всички подобни случаи тоя, който плюе нагоре, плюе върху самия себе си. Кальо едва ли е чувал името на Диодор Сицилийски, а още по-слабо вероятно

е да е чел описанието на великия древен хронист за пътя към създаването на държавата. Платон и Аристотел явно също никога не са били обект на Кальовото внимание. Иначе пишман „психиатърът“ и плачевен „творец“ щеше да знае, че в най-дълбока древност институцията на държавата е създадена от духовните елити на народите, а не от „малки групички свръхагресивни, свръхнагли, свръхбезсрамни и свръхалчни човешки същества“. Държавата (в българския език съществителното е изключително красноречиво - държа!) има две основни функции (обяснявам заради илитератите като Кальо):

На стр. 11

ОГНИЩЕ НА НАЦИОНАЛНА СВЯСТ

На 24 януари в Плевен се проведе научно-практическа конференция на творческо обединение „Зора“. Бе отчетена изпълнената с богата дейност и инициативи 2023 г. и бе набелязан планът, който творческото обединение ще следва през настоящата 2024 г.

На конференцията бе представен и новият брой - №3, на художествения сборник „На размисъл с приятели“. Бе почетена и паметта на поета Васил Милев, досегашен председател на ТО „Зора“. От негово име отчета изнесе г-жа Евгения Иванова, регионален председател на ПП „Нова Зора“, която е аргументът и основанието за създаването, съществуването и бъдещето на това огнище на национална сваят, творческото обединение, което привлича все по-широк кръг от интелектуалци, и което ги обединява.

За нов председател на обединението бе избрана г-жа Татяна Любенова - поет, журналист и писател, автор на публицистични и документални книги и филми.

Редакцията на в. „Нова Зора“ горещо поздравява г-жа Любенова с високия и отговорен пост на председател на това авторитетно огнище на творчество и родолюбие и вярва, че будната съвест на плевенчани ще припознае в нейно лице необходимия и навременен лидер на духа и действието в тези нелеки времена за честните хора на България.

Творческият календар за 2024 г. се начева с матине, посветено на незабравимия поет и бард на славянския свят Владимир Висоцки.

Татяна Любенова

ПОКАНА

ПП „Нова Зора“,
Българо-руски клуб „Дружба“
и Творческо обединение „Зора“
най-учитиво Ви канят на

МАТИНЕ

посветено на Вл. Висоцки
на 17 февруари 2024г. от 10⁰⁰
в ресторанта „Нестинарка“,
с участието на Атанас Рачев / Маестро /

Вход с покани!!!